

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział II Cywilny Ośrodek (...) w R.

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Klon

Protokolant: Magdalena Kubańska

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2014 roku w Rybniku

sprawy z powództwa J. K., L. K. (1)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego (...) S.A w W. na rzecz powoda L. K. (1) 80 000 złotych (osiemdziesiąt tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 24 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty,
- 2) zasądza od pozwanego (...) S.A w W. na rzecz powoda J. K. 90 000 złotych (dziewięćdziesiąt tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 24 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty,
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz powoda L. K. (1) 3617 złotych (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
- 4) zasądza od pozwanego na rzecz powoda J. K. 4117 złotych (cztery tysiące sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
- 5) nakazuje zapłacić pozwanemu (...) S.A w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. kwotę:
  - 4000 złotych (czterech tysięcy złotych) tytułem opłaty sądowej od zasądzzonego na rzecz L. K. (1) roszczenia,
  - 4000 złotych (czterech tysięcy złotych) tytułem brakującej części opłaty sądowej od zasądzzonego na rzecz J. K. roszczenia,

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 12 listopada 2014 r. w sprawie II C 164/14/4

w zakresie znaczników czasowych 00:00:00 – 00:42:27

(x_ (...) _II_C_164_14_109_ (...) _ (...) _ (...) _ (...) _X.mp4)

* * * * * początek tekstu

(...)_01

[**Protokolant** 00:00:06.594]

[**ns** 00:00:06.594]

[**Przewodniczący** 00:00:14.926]

[**ns** 00:00:14.926]

rozpoczęcia terminów ogłoszenia wyroku stawiał się L. K. (1), nie stawiał się powód J. K., prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, za stronę pozwaną nie stawiał się nikt, prawidłowo zawiadomieni o terminie publikacji.

Przewodniczący ogłosił wyrok z zaznaczeniem, iż ustne uzasadnienie nie jest, nie jest skróconą wersją motywów, a bę..., jest uzasadnieniem pełnym, wymagającym transkrypcji. To tyle.

Proszę o powstanie.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R.

w dniu 12 listopada 2014 roku, w sprawie

z powództwa J. K., L. K. (1),

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej po rozpoznaniu sprawy w dniu 5 listopada, a wyrokowaniu w dniu dzisiejszym,

w punkcie pierwszym Sąd zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda L. K. (1) 80 tysięcy złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 24 kwietnia, do dnia zapłaty.

W punkcie drugim zasądza od pozwanego Powszechnego, (...) S.A. w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 90 tysięcy złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 24 kwietnia 2004 roku, do dnia zapłaty.

W punkcie trzecim zasądza od pozwanego, na rzecz powoda L. K. (1) 3 tysiące 617 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

W punkcie czwartym zasądza od pozwanego na rzecz powoda J. K. kwotę 4 tysiące 117 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

W punkcie piątym nakazuje zapłacić pozwanemu (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa, Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. kwotę 4 tysiące złotych, tytułem opłaty sądowej zasądzonego na rzecz L. K. (1) roszczenia, oraz kwoty 4 tysiące złotych tytułem brakującej części opłaty sądowej od zasądzonego na rzecz J. K. roszczenia.

Proszę usiąść. Będzie uzasadnienie, uzasadnienie pełne, tak, jak Sąd to powiedział wymagające transkrypcji, czyli uzasadnienia pisemnego nie będzie Sąd już sporządzał.

W pozwie przeciwko (...) S.A. w W., powód J. K. domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 90 tysięcy złotych, tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dobra osobistego, na skutek śmierci najbliższego członka rodziny, wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia 24 kwietnia 2014 roku, do dnia zapłaty. Podobnie takiego zadośćuczynienia od tejże samej strony pozwanej, z tym,

że w kwocie siedemdziesiąt..., 80 tysięcy złotych zadośćuczynienia za to samo naruszenie dobra osobistego wskutek śmierci najbliższego członka rodziny, wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dwa..., dnia 24 kwietnia 2014 roku, domagał się Pan L. K. (1). Każdy z powodów domagał się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesów, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 7 tysięcy 200 złotych na rzecz J. K., 4 tysiące 800 złotych na rzecz L. K. (1), wraz z opłatą skarbową udzielonych pełnomocnictw w kwocie po 17 złotych. Dodatkowo powodowie domagali się zwolnienia od pon..., ich od ponoszenia kosztów sądowych w całości, argumentowali, że nie są w stanie ponieść ich bez uszczerbku dla własnego utrzymania. Złożyli w tym zakresie oświadczenia majątkowe. W motywach pozwu, powodowie podnieśli, że w dniu 29 listopada 2005 roku w R. doszło do wypadku komunikacyjnego. Kierujący pojazdem mechanicznym marki D., o numerze rejestracyjnym (...), K. O., nie zachował ostrożności, stracił panowanie nad pojazdem, co skończyło się wjazdem na pobocze i potrąceniem I. K. (1), która w wyniku doznanych wy..., w wypadku obrażeń zmarła. Powodowie wystąpili do pozwanego ubezpieczyciela ze zgłoszeniem roszczenia w postaci zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych, jednak pozwana w toku likwidacji, odmówiła przyznania na ich rzecz jakiegokolwiek zadośćuczynienia, wynikającego z artykułu 23, 24, 448 kodeksu cywilnego, które to przepisy obowiązywały w chwili powstania wypadku. Zdaniem powodów odmowę wypłaty zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych należy uznać za nieuzasadnioną i dlatego też powodowie zdecydowali się dochodzić swoich roszczeń na drodze postępowania sądowego. W wyniku śmierci I. K. (1), powodowie zostali na zawsze pozbawieni poczucia bliskości, miłości, przywiązania z jej strony. Utracili bezpowrotnie możliwość przebywania z nią przy okazji różnorodnych zdarzeń życiowych, wszelkie wydarzenia takie, jak radość ze spędzania wspólnego czasu, ominęły ich po prostu bezpowrotnie. Przedmiotowe zdarzenie wywołało i nadal wywołuje trudne do oceny cierpienia i ból. Zdarzenie przekreśliło ich szczęście rodzinne, utrata matki i żony była dla nich ogromnym szokiem. J. K. w chwili wypadku miał zaledwie 10 lat i bardzo dotkliwie przeżył śmierć matki. Nie mógł się skupić na nauce, co doprowadziło do obniżenia się jego wyników właśnie w nauce. Przez długi okres czasu nie mógł pogodzić się z brakiem matki, która była jego mentorką i na którą zawsze mógł liczyć. Również L. K. (1) nie mógł pogodzić się ze śmiercią żony. W wyniku śmierci żony, na jego barki spadły wszystkie czynności związane z utrzymaniem domu, oraz wychowaniem oraz..., jeszcze niepełnoletnich dzieci. Było to niewątpliwie trudne, gdyż sam potrzebował wsparcia w tak trudnym momencie. Powodowie stwierdzili, że praktycznie do tej pory nie pogodzili się ze śmiercią I. K. (1). Do końca życia będzie im towarzyszyła tęsknota, pustka, ból i cierpienie, odnośnie zadośćuczynienia podnieśli, że żądane kwoty powinny być odpowiednie, to znaczy winne rekompensować doznaną krzywdę za naruszenie prawa do życia w pełnej rodzinie, oraz bólu po stracie osoby bliskiej. Stwierdzili, że jeżeli chodzi o bliskość kontaktu danego członka rodziny ze zmarłą, stopień łączących ich uczuć, cierpienie psychiczne, poczucie krzywdy, osamotnienia, bezsilności wobec trudności życiowych, pozbawienia oparcia osoby bliskiej, są dobrami osobistymi. Zdaniem powodów, w wyniku śmierci matki, żony, doszło do naruszenia dobra osobistego w postaci więzów krwi i prawa do życia w pełnej rodzinie, prawa do uzyskiwania pomocy i oparcia w rodzinie. Roszczenia o odsetki powodowie uzasadniali brzmieniem przepisu artykułu 481 kodeksu cywilnego w związku z artykułem 14 ustęp 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Pozwana najpóźniej w dniu 23 kwietnia 2014 roku, winna, winna wypłacić im zadośćuczynienie.

[ns 00:07:32.859]

przedstawienia jej miesiąc wcześniej całą sytuację faktyczną i prawną, czyli pozwana mogła określić wiarygodność, oraz

[ns 00:07:40.022]

wielkość krzywdy i odpowiednią kwotę tytułem zadośćuczynienia. Powodowie, roszczenie odsetkowe ustalili na dzień następny to jest 24 kwietnia 2014 roku, właściwość miejscową Sądu uzasadnili treścią artykułu 20 ustęp 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku

o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i (...) Biurze (...)..., Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie, z którym powództwo o roszczenie wynikające z umów ubezpieczeń obowiązkowych, lub obejmujące roszczenie

z tytułu tych ubezpieczeń, można wytoczyć bądź według przepisów o właściwości ogólnej, bądź przed Sąd właściwy dla miejsca zamieszkania, lub siedziby poszkodowanego,

lub uprawnionego z umowy ubezpieczeń..., ubezpieczenia. W rejonie tutejszego Sądu znajduje się ulica zamieszkania powodów, dlatego też powód, powodowie tenże pozew wnieśli tutaj. W odpowiedzi na pozew, strona pozwana (...) S.A. w W., wniosła o oddalenie powództwa zasądzenia powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podniosła, że uzasadniając swoje żądanie w zakresie zadośćuczynienia, powodowie zarzucili, że śmierć matki, żony powodów, w wyniku wypadku komunikacyjnego, naruszyła ich dobra osobiste twierdząc, że żądanie te znajduje uzasadnienie w dyspozycji artykułu 48 w związku z artykułem 24 kodeksu cywilnego. Pozwany przyznał, że w dacie wypadku łączyła

go umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zawarta ze sprawcą, który został skazany prawomocnym wyrokiem sądowym, jednak roszczenie powodów o zadośćuczynienie według pozwanej nie są zasadne. Podniosłość w dotychczasowym orzecznictwie Sądy orzekają w oparciu o stanowisko, że w polskim systemie prawa cywilnego zasadą jest, że odszkodowanie z powodu czynu niedozwolonego przysługuje tylko i wyłącznie poszkodowanemu, to jest osobie, przeciwko której ten czyn był skierowany. Taki sam pogląd znajduje zastosowanie według pozwanej,

co do rekompensaty szkody niemajątkowej, czyli krzywdy. Konsekwentnie oznacza to,

że roszczenie o zadośćuczynienie przysługuje, co do zasady jedynie osobie, przeciwko której było skierowane zdarzenie, określone, jako czyn niedozwolony. Z woli ustawodawcy według pozwanego, wszelkie szkody niemajątkowe w wyniku czynu niedozwolonego są kompensowane poszkodowanemu przez przyznanie mu szczególnego roszczenia z artykułu 445 paragraf 1 k.c. Wyjątkiem od takiej zasady jest przepis artykułu 446, który w sposób enumeratywny i wyczerpująco reguluje roszczenia wynikające ze śmierci najbliższej osoby. Chodzi tutaj stronie pozwanej o paragraf 446, paragraf 3. Przepis ten wskazuje na szczególne roszczenia osób trzecich, w tym najbliższych zmarłemu. Jest to wynikiem celowego zabiegu ustawodawcy, zmierzającego do ograniczenia katalogu roszczeń, jakie mogą przysługiwać osobom jedynie pośrednio dotkniętym czynem niedozwolonym. Oznacza to, że osobom trzecim, w tym bliskim zmarłemu w wyniku czynu niedozwolonego, nie przysługują roszczenia odszkodowawcze na zasadach ogólnych, co dotyczy w szczególności likwidacji szkód majątkowych na podstawie przepisu artykułu 445 paragraf 1 k.c., czy artykuł 448 k.c. w związku z artykułem 24 paragraf 1 k.c. W ocenie pozwanego, skoro dobra osobiste powodów nie zostały bezpośrednio naruszone czynem bezprawnym, a jedynie pośrednio,

to nie umożliwia im to dochodzenie roszczeń ws..., w oparciu o wskazane wyżej podstawy prawne. Dopiero, bowiem poprzez wprowadzenie do kodeksu cywilnego zapisu artykułu 446 paragraf 4 kodeksu cywilnego, ustawodawca określił krąg uprawnionych i podmiot..., przedmiot ochrony. Na tego rodzaju stanowiska pozwana przytoczyła, że orzecznictwo Sądów Powszechnych, przepis artykułu 446 paragraf 4 nie może mieć jednak w tej sprawie zastosowania, bowiem wypadek, z którego powodowie rodzą skutki prawne miał miejsce przed nowelizacją wprowadzającą paragraf 4, a wszedł on w życie w dniu 3 sierpnia 2008 roku. Niezależnie od tego pozwany podniósł zarzut braku podstawy do uznania roszczeń

o zadośćuczynienie za krzywdy doznane w związku ze śmiercią I. K. (1) przez najbliższych członków rodziny w ramach umowy o odpowiedzialności cywilnej obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych. Kwestia odpowiedzialności ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdy..., posiadaczy pojazdów mechanicznych w dacie zdarzenia regulował artykuł 34 ustęp 1 ustawy z dnia 22 marca 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych to jest Dziennik Ustaw numer 124 pozycja 1152 z późniejszymi zmianami. Zgodnie z dyspozycją tej normy prawnej, ubezpieczyciel zobowiązany jest do wypłaty świadczenia, jeżeli posiadacz, lub kierujący pojazdem są zobowiązani do odszkodowania

za szkodę wyrządzoną w związku z ruchem pojazdów, które następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia, bądź też utrata, zniszczenie, lub uszkodzenie mienia. Zatem przepis ten enumeratywnie wskazuje katalog następstw szkód wyrządzonych

w związku z ruchem pojazdu mechanicznego, zawierając zamknięty zbiór dóbr chronionych, podlegających kompensacie w ramach obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego. Jest to przepis szczególny w stosunku do unormowania artykułu 23 k.c. Ubezpieczyciel nie jest zobowiązany do kompensowania wszelkich następstw czynu posiadacza kierującego pojazdem w ramach komunikacyjnego obowiązkowego ubezpieczenia OC., zatem nawet przy wykazaniu naruszenia dobra osobistego powodów, przejawiającego się w zerwaniu więzi rodzinnych, skoro naruszenie dobra nie zostało wymienione w wyżej opisanej normie prawnej, nie może to uzasadniać roszczenia o zadośćuczynienie na podstawie artykułu

448 k.c. w związku z artykułem 24 k.c., w stosunku do pozwanego ubezpieczyciela.

W konsekwencji roszczenie powodów według pozwanego winno zostać oddalone. Bezsporne w tej sprawie było, że w dniu 29 listopada 2005 roku, w R. miał miejsce wypadek drogowy, którego sprawcą był K. O., kierujący pojazdem D., a w tym wypadku zginęła I. K. (1). Tutaj Sąd przechodzi do ustalenia stanu faktycznego,

a pozwany K. O. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 17 października 2006 roku w sprawie II K 369/06 i tam również orzeczono napo..., obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę kwoty 15 tysięcy złotych na rzecz L. K. (1). Jeśli chodzi o sytuację, jaka miała miejsce wtedy, to Pani I. K. (1) miała 39 lat, od czerwca 1988 roku była zamężna z powodem L. K. (1), miała dwójkę dzieci: M. urodzoną (...) i J. K. urodzonego 17...

(...)_02

[Przewodniczący 00:14:09.338]

...listopada 1995 roku. Pani I. pracowała yyy... w... w, w tym czasie yyy.. w Zakładach w Cukrowni (...), jako sprzątaczką, później jako, później jako brygadzystka wagowa w pakowni, te miejsca pracy się zmieniały. Y.... Natomiast w chwili śmierci pracowała właśnie tam yyy.... Rodzina K. od chwili śmierci I. K. (2)... do chwili, przepraszam do chwili śmierci I. K. (1) żyła zgodnie. Była postrzegana, jako szczęśliwe

[? 00:14:45.558]

stadło. Małżonkowie nie mieli między sobą żadnych konfliktów. I. K. (1) sporo czasu poświęcała dzieciom i ich nauce. Szczególną wagę przykładała do edukacji J. K., który jako młodsze yyy... syn, młodsze dziecko było też traktowane delikatniej. J. K. spędzał z matką bardzo dużo czasu, był z nią bardzo mocno związany emocjonalnie, co wyrażało się w częstym przytulaniu. Latem rodzina K. wyjeżdżała na wczasy, gdzie wspólnie spędzała ten okres. W planach I. i L. K. (1) był zakup samochodu i wspólne wyjazdy już własnym środkiem transportu. Zarówno J. K., jak i L. K. (1) bardzo przeżyli samą wiadomość o śmierci matki i żony. Długo

nie mogli się otrząsnąć po tym zdarzeniu. L. K. (1) musiał przejąć na siebie obo... obowiązki, które do tej pory były udziałem żony. Było, było to pranie, sprząkanie, gotowanie, opieka nad dziećmi i pomaganie im w lekcjach. Po śmierci matki J. K. stał się osobą bardziej zamkniętą w sobie. W szkole zaczął uzyskiwać gorsze wyniki, co trwało, aż do końca gimnazjum. Dopiero w pierwszej klasie liceum J. K. przypomniał sobie rady nieżyjącej matki, że powinien się uczyć, aby zdobyć możliwości zatrudnienia

i innego życia. Mama stale powtarzała mu, że musisz się dziecko uczyć, aby coś w życiu osiągnąć. Y.... Dopiero po kilku latach od śmierci matki J. K. zdołał poukładać swoje życie. Aktualnie studiuje na pierwszym roku logistyki na Uniwersytecie (...)

i mieszka w akademiku. Do R. przyjeżdża, co weekend, aby wspomóc emocjonalnie ojca L. K. (1), który został sam w domu, bowiem już wcześniej za granicę wyjechała M. K. (1), która wyszła za mąż w Egipcie i w tej chwili tam przebywa. L. K. (1) praktycznie do dzisiaj nie może otrząsnąć się po śmierci żony. Nadal jest sam i nie może znaleźć innej partnerki życiowej. Po śmierci żony stracił zainteresowanie sportem, czym pasjonował się wcześniej. Żalobę przeżywał przez bardzo długi okres czasu, a do dzisiaj często dwa do trzech razy w tygodniu odwiedza cmentarz i grób żony. Przed śmiercią żony miał z nią wspólne plany dotyczące wychowania dzieci, zakupu samochodu, wyjazdów

na wczasy z nimi. Aktualnie takich planów nie ma, żyje z dnia na dzień. Aktualnie szczególnie doskwiera mu samotność. Wcześniej miał bardzo dobre relacje z kolegami, z którymi wspólnie jeździł na mecze piłkarskie, zarówno te klubowe, był kibicem Włókniarza K., jak i reprezentacji Polski, ale po śmierci żony te zainteresowania praktycznie wygasły. Y.... W takim stanie faktycznym Sąd zważył tutaj, co następuje roszczenia dla Sądu powodów były skuteczne, bowiem pierwsze bezsporne było też to, że w wypadku zginęła żona, a sytuacja materialna rodziny K. po wypadku się po prostu bardzo pogorszyła. Bowiem sama strona pozwana uznała, w tym zakresie swoją odpowiedzialność i wypłaciła z tytułu artykułu 446 paragraf 3 Kodeksu Cywilnego odszkodowanie na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 12 listopada 2008 roku w sprawie I C 35/07. Sporne w tej sprawie było to, czy powodowi, czy powodom należy się zadośćuczynienie za śmierć żony i matki, a jeśli tak to w jakiej wysokości? Z zeznań powodów, jak i zeznań świadków M. K. (2) i M. T. (1)... i M. T. (2) wynika jednoznacznie, iż I. K. (1) była bardzo dobrą matką i żoną. I. K. (1) była autorytetem dla swoich dzieci. L. K. (1) wraz z żoną tworzyli udane małżeństwo. I. K. (1) była filarem rodziny w sensie odpowiedzialności za dom, wychowanie dzieci, oraz ich edukację, jak i w sensie relacji z dziećmi i mężem. Czyli w rodzinie K. panowała dobra atmosfera, a więzi rodzinne między dziećmi i rodzicami były bardzo silne. Czyli śmierć I. K. (1) spowodowała utratę tych relacji i więzi. W ocenie Sądu tego rodzaju bliska rodzinna relacja oraz więzi rodzinne, jakie były udziałem w rodzinie K., jak i więzi rodzinne w ogólności są dobrem osobistym chronionym przez prawo cywilne na podstawie artykułu 23 Kodeksu Cywilnego. Tego rodzaju wnioski potwierdzają orzeczenia Sądów Powszechnych i Sądu Najwyższego. Zachodzą wszelkie przesłanki do uznania prawa do zachowania szczególnie bliskich więzi rodzinnych za osobne dobro osobiste każdej osoby fizycznej w rozumieniu artykułu 23 Kodeksu Cywilnego, którego ochrona jest przedmiotem zainteresowania prawic... prawa cywilnego i nie jest wyłączona spod zastosowania artykułu 24 artykułu 448 Kodeksu Cywilnego. Poczucie więzi rodzinnych istniejących pomiędzy małżonkami stanowi przedmiot zainteresowania prawa cywilnego, w takim samym zakresie, w jakim regulowanym prawie cywilnym są stosunki między małżonkami. O ile przedmiotem prawa rodzinnego są wewnętrzne stosunki panujące w rodzinie o tyle prawo do ich zachowania rozumiane, jako autonomiczne dobro osobiste małżonków ma znaczenie czysto indywidualne. Dotyczy, bowiem relacji między każdym z małżonków, a wszystkimi innymi osobami. Wskazane dobro osobiste, tak jak inne wartości wymienione w artykule 23 Kodeksu Cywilnego jest nierozzerwalnie związane z istotą małżeństwa i zasługuje na ochronę. W każdym człowieku tkwi, bowiem prawo do zachowania więzi rodzinnych w stosunku do osób najbliższych. Nie każda osoba ma natomiast okazję, aby tego rodzaju więź została faktycznie wytworzona, albo by była na tyle intensywna, aby mogła zostać uznana za dobro osobiste przepisane do jednostki o znaczeniu nie mniejszym niż jej godność, cześć, albo dobre imię. Powołuje się tutaj Sąd na wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 listopada 2013 roku w sprawie I ACA 947/130, podobnie też Sąd Najwyższy Uchwała z dnia 13 lipca 2011 roku III CZP 32/11 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2011 w sprawie II CSK 531/10. Podniesienie do argumentów pozwanej dotyczącej naruszenia normy prawnej artykuł 34 Ustawy Ubezpieczeniach Obowiązkowych w Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych... Komunikacyjnych. To jak wynika z utrwalonego orzecznictwa Sądów Powszechnych. Tutaj Sąd chce zacytować wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28 maja 2014 roku w sprawie I ACA 1587/13 to także przed wejściem w życie artykułu 446 paragraf 4 Kodeksu Cywilnego mowa o ubezpieczeniach od odpowiedzialności cywilnej posiadacza od kierującego pojazdem mechanicznym wprawianym w ruch za pomocą sił przyrody obejmowała roszczenie osób pośrednio poszkodowanych o zadośćuczynienie z tytułu naruszenia dóbr osobistych, określone w artykule 34 ustęp 1 w związku z artykułem 35 ustawy z dnia 2003 roku o ubezpieczeniu obowiązkowym w Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i (...) Biurze, Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych o ile do naruszenia jakiś dóbr doszło w wyniku ruchu pojazdu mechanicznego. Również wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie 1386/13 yyy... przepis artykułu 34 ustęp1 ustawy z dnia dwunasty... dziewięć... ustawy z dnia 2003 roku o ubezpieczeniach, o ubezpieczeniach obowiązkowych w brzmieniu z przed dnia 11 lutego 2012 roku nie

wyłączał z zakresu ochrony ubezpieczeniowej zadośćuczynienia za krzywdę osoby wobec, której ubezpieczony ponosi odpowiedzialność

na podstawie artykułu 448. Kolejne orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku to jest wyrok z dnia 5 maja... 5 marca 2014 roku w sprawie I AC 810/13 na podstawie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, Zakład (...) jest odpowiedzialny za każdą szkodę. Niezależnie od jej charakteru majątkowego i niemajątkowego wyrządzoną wskutek ruchu pojazdu mechanicznego, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, roztrój zdrowia, bądź utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, a wypadek komunikacyjny, który w wyniku, którego doszło do śmierci, stanowi źródło krzywdę także dla osób bliskich zmarłego.

Już podsumowując wyrok Sądu Apelacyjnego oczywiście orzecznictwo Sądu Powszechnego podsumowując w K. z dnia 26 lutego 2014 roku w sprawie I ACA 1088/13, gdzie Sąd Apelacyjny w Katowicach stwierdził, że skoro posiada

[**ns** 00:23:02.006]

kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem pojazdu szkodę, której następstwem jest między innymi śmierć.

To w ramach zawartej umowy ubezpieczenia, ubezpieczyciel przejmuje odpowiedzialność sprawcy. Y... Taka jest bowiem istota ubezpieczenia się od odpowiedzialności cywilnej artykuł 9 ustęp 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych w Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, również z artykułem

822 kc jest to skorelowane. Nie można interpretować artykułu 34 ustęp 1 tejże ustawy

w ten sposób, że odpowiedzialność ubezpieczyciela za szkodę w postaci naruszenia dóbr osobistych osób najbliższych osoby zmarłej wywołane śmiercią na skutek wypadku spowodowanego przez kierującego pojazdem mechanicznym, za którą on sam ponosi odpowiedzialność byłaby wyłączona. Krzywda wyrządzona, krzywdą wyrządzoną zmarłemu jest tutaj utrata życia dla osób mu bliskich, zaś jest to naruszenie dobra osobistego poprzez zerwanie więzi emocjonalnej szczególnie bliskich w relacjach rodziny. Trudno

też różnicować krzywdę osoby bliskiej w związku ze śmiercią członka rodziny w zależności od tego, czy zadośćuczynienie wpłacane było przez ubezpieczyciela znajduje oparcie

w artykule 446 paragraf 4 kc, czy też w związku z artykułem 448 Kodeksu Cywilnego, bowiem nie znajduje ono uzasadnienia. Również z orzecznictwa Sądu Najwyższego nie wynika w każdy razie, aby skutki wypadku nie mogły obejmować naruszenia dóbr osobistych bliskich osób, które straciła życie bliskiej osoby, która straciła życie w wypadku drogowym. Ochrona takich dóbr przez długi czas nie była, bowiem przedmiotem roszczeń dochodzonych przed Sądami Powszechnymi, albo przyczyną rozszerzającej wykładni artykułu

446 paragraf 3, która była podejmowana nawet w orzecznictwie Sądu Najwyższego. To jest wyrok z dnia 5 stycznia 1968 roku I PR 424/67, wyrok z dnia 27 listopada 1984 roku, wyrok

z dnia 30 listopada 1977 roku. Wątpliwości, jakie powstały po trzecim sierpnia 2008 roku

[**ns** 00:24:59.852]

relacji między 446 paragraf 4 artykuł 448 wykazały, że rozszerzająca wykładnia artykułu

448 paragraf 3 nie była potrzebna. Ponieważ cierpienie związane z utratą osoby bliskiej, najbliższej może być kwalifikowane, jako naruszenie przez sprawcę, przez sprawcę deliktu dobra osobistego bliskich, bliskich osoby, która zginęła w wypadku drogowym. Za takim stanowiskiem Sąd Najwyższy opowiedział się po raz pierwszy w wyroku z dnia 14 stycznia 2010 roku w sprawie IV CSK 370/10 podtrzymał i gruntował ten pogląd

w Uchwale z dnia 27 października 2009 III CZP 76/10. Warto też tutaj przeczytać uzasadnienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 listopada 2013 roku w sprawie

I ACA 947/103/13 yyy... podobnie cytował to Sąd Apelacyjny w Katowicach z dnia

10 października 2013 roku w sprawie I AC 604/13. Reasumując w ocenie Sądu,

jak najbardziej zasadnym jest, aby powodowie mogli i mieli prawo powoływać się na artykuł 23 Kodeksu Cywilnego, artykuł 24 paragraf 1, w związku z artykułem 448 Kodeksu Cywilnego. Jeśli chodzi o żądanie zadośćuczynienia na

rzecz L. K. (1) to L. K. (1) przed śmiercią żon... swojej żony był, miał pełną rodzinę. Jego żona pracowała, prowadziła dom i wspólnie z nią on wychowywał dwoje dzieci. Rodzina K.

nie należała do świetnie sytuowanych, ale miała stabilną sytuację materialną. Rodzina K. należała do szczęśliwych, co objawiało się spokojną i radosną atmosferą w domu, wspólnym spędzaniu czasu, wspólnych wyjazdach na wczasy. L. K. (1) był bardzo związany z żoną razem snuli wspólne plany zakupu samochodu, dalszych wspólnych wyjazdów oraz przyszłości dzieci. Razem tworzyli dobrą i spójną rodzinę, gdzie panowała świetna atmosfera. Powód miał poczucie bezpieczeństwa finansowego i emocjonalnego

oraz pewności, które wynikały ze stabil... ze stabilności relacji rodzinnych, więzi panujących w jego rodzinie, co w głównej mierze było wynikiem zachowania się I. K. (1). Potwierdzają to świadkowie: M. K. (2) i Pan M. T. (2). W wyniku śmierci żony również potwierdza to syn, który zeznawał w tej sprawie. W wyniku śmierci żony powód przede wszystkim długo rozpaczał, choć został zmuszony do przejęcia na siebie wszystkich obowiązków domowych, co sprawiało, że nie miał już praktycznie czasu dla siebie. Potwierdzają to zeznania właśnie świadków, w których przed chwilą właśnie Sąd wymienił.

Z zeznań tych świadków wyraźnie wynika, że L. K. (1) bardzo przeżył śmierć żony oraz iż musiał zmienić swoje dotychczasowe życie, w sposób opisany przez Sąd przed chwilą. Świadkowie stwierdzili, że przed śmiercią żony powód był radosnym, szczęśliwym człowiekiem. Po śmierci żony stał się osobą bardzo i bardziej zamkniętą i pozbawioną radości. Zarówno z zeznań świadków, jak i samego powoda wynika, że właściwie do dnia dzisiejszego powód nie otrząsnął się emocjonalnie po śmierci I. K. (1). Właściwie

to aktualnie, dodatkowo odczu... dodatkowo odczuwa, czy dodatkowo albo zdecydowanie mocniej brak żony, bowiem dwójka dzieci jest już poza domem i doskwiera mu samotność. Wyrazem szacunku, jakim powód darzył żonę jest fakt, iż nie był w stanie do tej pory nawiązać relacji z inną kobietą.

(...)_03

[Przewodniczący 00:28:19.463]

W ocenie Sądu tego rodzaju zachowanie się L. K. (1) jak rozpacz po śmierci żony, przejęcie na siebie wszystkich obowiązków rodzinnych, gdzie konieczność przejęcia tych wszystkich obowiązków rodzinnych, strata zainteresowań, bo po śmierci żony skończyły się te wyjazdy na mecze, te zainteresowania sportem praktycznie osłabły, albo wygasły, utrata radości życia, utrata poczucia bezpieczeństwa emocjonalnego świadczą dobitnie o bardzo głębokim przeżyciu śmierci I. K. (1) i dużej krzywdzie, jakiej w jej wyniku powód doznał. Przed śmiercią żony powód L. K. (1) miał pełną i stabilną rodzinę. Miał pewną, pewną i również stabilną sytuację finansową. Był osobą radosną i otwartą na relacje z ludźmi. Wspólnie z żoną i dziećmi spędzał wolny czas i wyjeżdżał na wczasy. Spędzał sporo czasu na relacjach z kolegami, organizował wyjazdy na mecze piłkarskie i sam na nie jeździł. Po śmierci żony L. K. (1) stracił stabilizację finansową i emocjonalną. Stracił możliwość realizacji swych zainteresowań, stał się osobą bardziej zamkniętą, zdecydowanie mniej radosną. Zmuszony został do przewartościowania, prze..., praktycznie wszystkich sfer swojego życia. Zestawiając te, te wszystkie czynniki związane z konsekwencjami śmierci I. K. (1) dla powoda L. K. (1) w ocenie Sądu kwota zadośćuczynienia winna się wyrażać sumą 80 tysięcy złotych i warto podkreślić, że nie jest to kwota wygórowana. Biorąc pod uwagę te wszystkie dolegliwości związane z naruszeniem tego dobra osobistego, to ta kwota 80 tysięcy jest co najmniej, znaczy jest powiedzmy adekwatna do tego, ale wcale nie jest wygórowana. Skoro powód wzywał stronę pozwaną do spełnienia świadczenia,

to pozwana stosownie do artykułu, do treści artykułu 14 ustęp 1 ustawy z dnia

22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym funduszu gwarancyjnym i polskim biurze ubezpieczycieli komunikacyjnych zobowiązana była wypłacić odszkodowanie w terminie czterna..., 30 dni od zawiadomienia o szkodzie, jakie złożył poszkodowany L. K. (1), ale maksymalnie ten termin może wynosić 90 dni na podstawie ustępu 2 tego artykułu, więc pozwana nie spełniła świadczenia, czyli słusznie powód wywiódł, że skoro pozwana od 2000, od 2000, od 24 kwietnia pozostaje w zwłoce

z zapłatą świadczenia na jego rzecz dlatego, że mając 30 dni od 23 marca nie zapłaciła tego,

a Sąd uważa, że pozwana miała wystarczającą ilość czasu, aby określić wysokość zadośćuczynienia na rzecz powoda i wypłacić w terminie właściwą kwotę. Nie było żadnego problemu, aby po prostu określić tą kwotę, wypytać, ustalić i

po prostu, zapłacić. W takiej sytuacji Sąd uznał, iż pozwany pozostaje w zwłoce w zapłacie odszkodowania na rzecz L. K. (1) od dnia 24 kwietnia 2014 roku i od tej daty zasądził ustawowe odsetki od zasądzonej kwoty i to na podstawie artykułu 481 paragraf 1 kodeksu cywilnego znalazło to odzwierciedlenie w punkcie 1 wyroku. Odnośnie terminu spełnienia świadczenia odsetkowego w taki sam sposób wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Łodzi, wyrok z dnia 28 stycznia 2014 w sprawie I AC 941/13. Jeśli chodzi o J. K., to J. K. przed śmiercią matki I. K. (1) był szczęśliwym, radosnym chłopcem, otwartym na relacje z ludźmi i na własne, na własny rozwój osobowościowy. Uczył się dobrze, a według relacji bardzo pomagała mu właśnie matka, która nie tylko odrabiała z nim lekcje, ale też miała ogromny wpływ na jego rozwój emocjonalny i intelektualny. W domu rodzinnym J. K. czuł się bezpiecznie, zarówno w pojęciu emocjonalnym, jak i bytowym. Rodzice zapewniali mu utrzymanie, stworzyli dobre warunki rozwoju osobowościowego. Jego relacja z matką była bardzo mocna, bowiem spędzał z nią większość czasu. Jak już wyżej zaznaczono odrabiał z nią lekcje, ale też spędzał sporo na codziennych z nią relacjach. Dla powoda matka była nie tylko jego rodzicem, ale przede wszystkim autorytetem moralnym, do dziś powód wspomina rady matki odnośnie konieczności kształcenia się, które to rady przypomniał sobie w pierwszej klasie liceum i zaczął ciężko pracować, aby wdrożyć je w życie. Życie osobiste J. K. toczyło się spokojnym i uporządkowanym rytmem do momentu śmierci mamy. W szkole oprócz tego, iż dobrze się uczył, miał też dobre relacje z rówieśnikami. Był, był osobą zdrową, zarówno fizycznie, jak i psychicznie. Po śmierci matki powód wpadł w rozpacz, co wyrażało się płaczem i ogromnym smutkiem. Przez długi okres czasu nie mógł poradzić sobie z tym, iż matki nie ma już w jego życiu. Szczególnie brakowało mu jej ciepła emocjonalnego, ale też i fizycz..., fizycznego przytulania się do niej, co było zrozumiałe, bowiem w chwili śmierci miał niespełna 10 lat, a przez, przez długi okres czasu, jak państwo wspominaliście, no, też z mamą sypiał w jednym łóżku. Miłość dopiero w pierwszej klasie liceum, jeżeli chodzi o podejście emocjonalne do tej sytuacji J. K., jego stan ada..., emocjonalny zmienił się na tyle, iż koniecznym z kolei, jego stan emocjonalny prze, po tym wypadku zaraz był na tyle problematyczny, iż konieczne były wizyty u psychologa, z których jednak zrezygnował ojciec powoda uznając, iż nie przynoszą pożądanego rezultatu. No, były dwie wizyty u psychologa i jak stwierdził Pan J., Pan nie, L. K. (2), no, właściwie nie widział żadnej poprawy, a wywoływało to jeszcze większe cierpienie u dziecka. Zatem po śmierci matki relacje powoda

[**kaszel** 00:33:47.947]

przepraszam, przepraszam bardzo. Wracając na, na moment do, do psychologa, to została te, te wizyty zakończone i ojciec Ja..., L. K. (1) samodzielnie próbował zrekompensować J. K. stratę mamy i zaowocowało to zbliżeniem się obydwu, w tej chwili już Panów, wtedy dziecka do, do ojca, ale z kolei śmierć matki oddaliła J. od M., dosyć to było specyficzne, ponieważ tutaj nie zbliżyły się, rodzeństwo do siebie się nie zbliżyło, a niestety oddaliło. Śmierć matki spowodowała też zdecydowane pogorszenie się sytuacji finansowej, bo wcześniej były dwie pensje. Matka dbała o, o po..., małoletniego wtedy powoda, o małoletniego J., dbała o całą rodzinę. Były zdecydowanie mniejsze pieniądze konieczne do tego, żeby utrzymać rodzinę i w tej sytuacji zmniejszyły się wyjazdy na wczasy, zostały ograniczone imprezy sportowe. Powód stwierdził z kolei, że żadna kwota nie jest w stanie zwrócić mu matki i chciałby wszystkie, oddałby wszystkie pieniądze, aby ta żyła. Dodał, że śmierć matki przeżywa do dzisiaj i jest to wydarzenie, które już do końca życia będzie miało na niego wpływ. Reasumując, przed wypadkiem powód J. K. wychowywał się w pełnej rodzinie, doświadczał stabilizacji finansowej i emocjonalnej. Był otwarty na relacje z ludźmi i dobrze się uczył, miał dobre oceny w szkole. Miał bardzo dobrą relację z matką, która była dla niego autorytetem, był osobą szczęśliwą i radosną. Po śmierci matki powód J. K. stracił relacje z osobą najbliższą i jego relacje w rodzinie zupełnie się zmieniły. Tak jak to Sąd podkreślił, stracił relacje z siostrą, te relacje się, znaczy stracił, pogorszyła się ta relacja bardzo z siostrą, zbliżyła się, zbliżył się w relacji do taty. Stracił stabilizację finansową i

emocjonalną. Stał się osobą emocjonalnie niestabilną. Tutaj te wizyty u psychologa wyraźnie dają tego, temu dowód. Przez długi okres czasu bardzo cierpiał z powodu śmierci matki. Przez długi czas uzyskiwał zdecydowanie gorsze wyniki

w nauce, a teraz z uwagi na śmierć matki musi regularnie spędzać czas z tatą, który po prostu doświadcza dużego cierpienia z uwagi na samotność, pra, teraz J. jest zmuszony

do przyjazdu co tydzień do domu z O.. Zestawiając ze sobą wszystkie czynniki związane

z konsekwencjami śmierci I. K. (1) dla powoda, J. K., to w ocenie Sądu kwota zadośćuczynienia, w kwocie 90 tysięcy złotych nie jest kwotą zbyt wysoką. Jest kwotą adekwatną, która w dobry sposób odzwierciedla to, co dziesięcioletni chłopiec przeżywał przez długi okres czasu w wyniku śmierci mamy, w wyniku utraty tych naj..., najważniejszych, tak naprawdę dla dziecka w tym czasie relacji. Z całym szacunkiem dla Pana, obecnego tu powoda, dziesięcioletni chłopiec, no, też ta relacja z matką jest najczęściej silniejsza, dopiero po jakimś tam okresie buduje się silniejsza relacja syna z ojcem, natomiast tutaj te relacje J. i, i mamy przestały istnieć i, i psychika dziecka została, no, mocno nadszarpnięta. Trzeba przyznać, że ta ciężka praca, którą wykonał Pan, jako ojciec dzieci przyniosła efekt, bo dzisiaj J., no rozmawia w sposób logiczny, spokojny, zatem, no,

tu trzeba oddać taką, taki szacunek właśnie Panu, jako, jako ojcu, który stanął na wysokości zadania, zrobił wszystko, żeby dzieci nie odczuły tak tego zdarzenia, jak mogłyby odczuć, gdyby na przykład Pan, po prostu się zupełnie załamał psychicznie, a tak się na szczęście

nie stało. Wracając do tej kwoty 90 tysięcy złotych Sąd uważa, że ona jest adekwatna do,

do cierpienia, do krzywdy, do, do, do tego, co zostało, co się stało w waszej rodzinie, jeśli chodzi o J.. Znowu skoro powód wzywał stronę pozwaną do spełnienia świadczenia,

to pozwana stosownie do przepisów już przytoczonych, artykuł 14 ustęp 1 ustawy z dnia

23 maja o ubezpieczeniach obowiązkowych, powinien był zapłacić wtedy tą kwotę w terminie 30 dni, czyli od 23, do 23 kwietnia 2014 roku. Nie zapłacił, zatem od 24 kwietnia 2014 roku jest w zwłocie z zapłatą tej kwoty i sąd Sąd zasądził od tej daty odsetki ustawowe w trybie artykułu 481 paragraf 1 kodeksu cywilnego. Odnośnie terminu spełnienia świadczenia już Sąd podawał prze, orzeczeniu Sądu Apelacyjnego w Katowicach, które w ten sam spo...,

w, w, przepraszam w Ł., które w ten sam sposób rozstrzyga tą kwestię. Jeżeli chodzi

o koszty postępowania, to powód L. K. (1) wygrał proces w całości i w tej sytuacji

na podstawie artykułu 98 paragraf 1 i 3 kodeksu postępowania cywilnego w związku

z 99 k.p.c. w związku z paragrafem 2 ustęp 1 i 6 paragrafem 6 punkt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn... 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, to powinien zapłacić pozwany na rzecz powoda L. K. (1) kwotę 3 tysięcy 617 złotych, na którą złożyły się kwota 3 tysięcy 600, to jest wynagrodzenie pełnomocnika oraz 17 złotych z tytułu opłaty od pełnomocnictwa. Jeżeli chodzi o powoda J. K., również wygrał proces w całości, również te, te same przepisy obowiązują wobec niego, co do zwrotu kosztów postępowania, to jest kwota

3 tysięcy 600 złotych, 17 złotych od tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 500 złotych tytułem opłaty, tytułem opłaty sądowej, którą J. uiszczył. To razem daje kwotę 4 tysiące 117 złotych. Na podstawie artykułu 113 ustęp 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pozwanej zapłacić na rzecz Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Gliwicach Ośrodek (...) w R. kwotę 4 tysiące złotych, którą to wpłatę od zasądzonego na rzecz powoda L. K. (1) zadośćuczynienia. A jeżeli chodzi o J. K., to w trybie artykułu 113 ustaw..., ustęp 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Gliwicach Ośrodek (...) w R. kwotę 4 tysiące złotych tytułem brakującej części

od opłaty od zasądzonego na rzecz powoda sądowe..., od, od zapłaty na rzecz, czy brakującej części opłaty sądo..., sądowej od zasądzonego na rzecz powoda J. K. zadośćuczynienia. To tyle co Sąd miał do powiedzenia na temat tego wyroku

oraz całościowego jego uzasadnienia. Państwo są reprezentowani profesjonalnie, może jeszcze dodam jedną rzecz na, na koniec, bo tego Sąd tutaj nie, nie, nie określił, bo były inne wnioski dotyczące stawek pełnomocnika profesjonalnego, ale Sąd uważa, że wystarczające są stawki normatywne, czyli te 3 tysiące 600 złotych, nie ma żadnych podstaw do stawki 7.200, ani do stawki 4.800, bo byłyby to stawki za wysokie. Nakład pracy pełnomocnika

nie uzasadniał tutaj takich stawek, które wykraczałyby poza te normatywne stawki. Wracając do pouczenia, to Sąd nie poucza

[**ns** 00:41:33.766]

ponieważ państwo są prawidłowo reprezentowani, profesjonalnie, to tyle, dziękuję bardzo.

Czy są jakieś pytania do Sądu?

[**Powód L. K. (1)** 00:41:41.917]

Dziękuję. Ja chciałem się tylko spytać, bo jak to teraz wygląda dalej, bo wiem, że

[**ns** 00:41:50.039]

się będzie odwoływać?

[**Przewodniczący** 00:41:52.817]

Trudno Sądowi w tej chwili określać, no doświadczenie jest takie, że z reguły apelacje odnośnie wyroku Sądu są wywodzone ...

[**Powód L. K. (1)** 00:41:59.025]

[**ns** 00:41:59.036]

czas, jaki mają okres?

[**ns** 00:42:02.028]

?

[**Przewodniczący** 00:42:02.950]

Trudno mi powiedzieć. Naprawdę. Ja nie chciałbym w tej chwili w jakikolwiek sposób informować Pana na temat tego, kiedy i jak to się odbędzie, bo nie mogę tego przewidzieć.

[**Powód L. K. (1)** 00:42:12.998]

A.. Dziękuję. No, to tyle chciałem.

[**Przewodniczący** 00:42:15.542]

Dziękuję bardzo.

[**Powód L. K. (1)** 00:42:16.460]

Dziękuję również. To wszystko, tak?

[**Przewodniczący** 00:42:19.079]

Tak.

[**Powód L. K. (1)** 00:42:19.435]

Dziękuję. Do widzenia.

[**Przewodniczący** 00:42:21.050]

Do widzenia.

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyizacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 3 grudnia 2014 r., godz. 17:41